

**El Festival Perelada ret un sentit
homenatge a Victòria dels Àngels amb un
recital exquisit a càrrec de la soprano
Núria Rial**

- **Durant la vetllada es va estrenar una cançó de Bernat Vivancos, *Victoria*, amb text de la mateixa Victòria dels Àngels**
- **També van interpretar una cançó inèdita de Frederic Mompou dedicada a la soprano barcelonina**

Peralada, 1 de agosto de 2023

L'agost del 1989, la soprano barcelonina Victòria dels Àngels va actuar a l'església del Carme de Peralada, en el marc de la tercera edició del festival,. Va interpretar un monogràfic de "*chanson*" francesa, tal i com recorda el seu biògraf, el musicòleg i periodista Pep Gorgori en el programa de mà. Ha estat l'única actuació de la soprano al festival, però va deixar una empremta inesborrable, amb Manuel García Morante acompanyant-la al piano, com gairebé sempre. Aleshores, amb 65 anys, Victòria dels Àngels ja era una figura de referència en el món de la lírica, amb una potent projecció internacional. Continua essent-ho i és per això que al festival empordanès avui ha estat festa grossa, ja que s'hi ha commemorat el centenari del naixement de Victòria dels Àngels amb un recital construït a tal efecte pel pianista Rubén Fernández Aguirre i la soprano Núria Rial, una cantant de veu exquisida i tècnica depuradíssima.

El concert, ideat per Rubén Fernández, qui va proposar a Rial el projecte, ha portat per títol *Cantar del alma*, que és també el títol de la cançó de Frederic Mompou amb que han obert la vetllada. Per compondre aquesta peça, Mompou va partir del poema *Cantar del alma (Aunque es de noche)*, de San Juan de la Cruz. Els dos intèrprets han anat enfilant les peces joia a joia, de manera delicadíssima amb una emoció pregona, per acabar formant un mosaic realment bell. Composicions del mateix Mompou, de Campra, Cesti, Scarlatti, Schubert, Mendelssohn, Brahms, Goundod, Faure i Ravel s'han succeït en la primera part i en la segona, dedicada íntegrament a la

música catalana i espanyol, han interpretat peces de Vivancos, Granados, García Morante, altre cop Mompou, Montsalvatge, Guridi, Halffter i Toldrà.

El públic que ha assistit al recital ha pogut viatjar, gràcies a la lluminositat vocal i la naturalitat del cant de Núria Rial, per l'univers de Victòria dels Àngels, en el que ha estat un ventall variat de gèneres de la música vocal de diferents autors i èpoques. Després de la introducció del concert amb Mompou, l'han seguit àries del barroc francès i italià -Rial és una veu paradigmàtica actualment pel que fa a aquesta etapa- de compositors com ara André Campra (*Charmant papillon*), renovador de l'òpera francesa i director de l'òpera de París, Antonio Cesti (*Intorno all'idol mio*), també cantant professional, d'un estil compositiu molt delicat, o Alessandro Scarlatti (*Le Violette*), clavecinista i compositor de l'oratori *La Giuditta*.

Un bloc de lied romàntic amb les peces *An Sylvia* (Franz Schubert), *Auf Flügeln des Gesanges* (Felix Mendelsshon) i *Vergebliches Ständchen* (Johannes Brahms), han donat pas a la *Marché funébre d'une marionette* (Charles Gounod), una peça molt popular originalment composada per a piano i posteriorment arranjada pel mateix Gounod per orquestra, que es mou entre el caràcter seriós d'un funeral i l'humorístic que representa una comparsa de titelles acompanyant el ninot difunt. Fernández li ha sabut trobar el punt paròdic just en la seva interpretació de la peça, que el públic ha degustat amb fruïció. La primera part ha finalitzat amb la interpretació de dues chansons franceses, l'alegre i juganera *Mandoline* (Gabriel Fauré), que gairebé ha dringat, i *Kaddish*, inclosa en l'obra *Déux melodies hebraïques* (Maurice Ravel).

La segona part del recital era molt esperada per diversos motius. El programa, com s'ha assenyalat, contenia íntegrament música catalana i espanyola i una de les cançons, la primera, estava basada en paraules originals de la pròpia soprano homenatjada. Ha estat la primera que han interpretat, *Victoria*, amb música de Bernat Vivancos -hi era present- i que s'estrenava a Catalunya. Vivancos és compositor i professor de l'ESMUC. *La maja de Goya* (Enric Granados) ha precedit *El Tra-la-lá y el punteado* (Enrique Granados), una composició d'una alegre musicalitat, gairebé un joc, que Rial ha interpretat amb una suficiència remarcable.

Aleshores ha arribat un dels moments emotius de la vetllada, quan Rial ha cantat *Mariagneta*, una melodia tradicional catalana amb una lletra que parla d'un mal d'amors i amb un final amb suspens, harmonitzada per Manuel García Morante, el pianista i compositor que acompanyava Victòria dels Àngels habitualment, també en l'única

ocasió que va actuar a Peralada. Va seguir *Vocalise per Victoria*, que Frederic Mompou va compondre pensant en Victòria dels Àngels, però que curiosament ella no en va tenir cap coneixement de la seva existència i la partitura es va localitzar a la Biblioteca de Catalunya. *Punto de habanera* ha estat la següent cançó. Néstor Luján hi lloa la bellesa d'una joveneta mulata i Xavier Montsalvatge va musicar el text, incloent-la en el cicle *Canciones negras*. Rial l'ha interpretat amb gràcia i desimboltura. Després ha estat el torn de *Vals de Mirentxu*, un solo de piano de Jesús Guridi, que ha donat pas als delicats retrets amorosos de la cançó *No quiero tus avellanas*, inclosa a l'obra *Seis canciones castellanas*, també Jesús Guridi.

En aquesta segona part és quan s'ha vist a la Núria Rial més expressiva, malgrat ser una intèrpret força cerebral i extremadament polida, tal i com demanava el programa, amb l'afegit que les peces que anava interpretant eren algunes de les més preuades per Victòria dels Àngels. Enfilant la recta final del concert i aprofundint novament en els mals d'amor, ha estat el torn de la preciosa cançó *Ai, que linda moça*, d'Ernesto Halfter, un altre dels punts àlgids de la vetllada. Han tancat el programa previst dues cançons d'Eduard Toldrà: *Madre, unos ojuelos vi* i *Cançó de comiat*. La primera explica un desamor a partir de la metonímia d'uns "ojuelos [...] verdes, alegres y bellos" amb una força sensacional, mentre que en la segona Rial ha dut l'emoció del públic a flor de pell mentre refilava els versos de Tomàs Garcés, d'una capacitat d'evocació tan enormes com els de *L'emigrant*, de Verdaguer, les *Corrandes d'exili*, de Pere Quart o els del passatge de la mort del *Comte Arnau*, de Sagarra. Els bisos, que han inclòs les cançons *Clavelitos*, de Gerald Moore, *Azulao*, de Jayme Ovalle i *A chloris*, de Reynaldo Hahn, han desinstal·lat una certa sensació del desconhort i nostàlgia causat per la Cançó de comiat.

Al recital hi ha assistit l'Honorable Consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Natàlia Garriga, el Director General de Promoció Cultural i Biblioteques, Josep Vives, la directora de la Fundació Victoria de los Ángeles, Helena Mora, el compositor Alberto García De Mestres i el compositor i director d'orquestra castelloní Marc Timón.